

Kim ja będę

Kiedy byłam mała tak wróżyła mi mama
Jaka to kariera w mej urodzie widziała
Tata swym spokojem, aby wytrzymała tama
Bo nie wierzył w słowa w wodzie, co się przelewała

A córeczka rosła jak różyczka piękna wolna
Nad nią szumiał raj odpływała skryta zwolna
Matka czarowała z miłości, co była ogromna
Jej urokiem zachwycona a jej mądrości była szumna

Widziała ją na salonach w złocie swego królestwa
Każdy się kłaniał w sercu podobna jej sitwa
Dla niej tylko księżę dumą dzielnie poskromiony
Gdy pożegna matkę ojca lud jej odda swe pokłony

Ona tak bardzo mamie uwierzyła, że nic nie robiła
Szkoła ją uczyła a ona uczyć się nie lubiła
Zamiast księżąt to przednią drzewa salutują
Nie ma srebra ani złota tylko czary za nią maszerują

Tak szybko rósł kwiatek, co rzeczywistość się otwarła
Matki czary nie pomogą, kto mnie kocha się wydarła
Może ojciec w bólu szczerze równą dawał mi opiekę
Życie to nie bajka, gdy go spotkam tak mu rzeknę

Tylko nauka praca szczerą mój charakter strzeże
Moi przyjaciele w swoje szczęści ja dzisiaj wierzę
A te kwiatki piękne i te miłosne czary moje matki
Długo pływałam, ale nie dla mnie te czarodziejskie łatki

Hieronim Borkowski